

Věc C-361/19**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora****Datum doručení:**

3. května 2019

Předkládající soud:

College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nizozemsko)

Datum předkládacího rozhodnutí:

23. dubna 2019

Žalobkyně:

De Ruitervof

Žalovaný:

De Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Předmět původního řízení

Žalobkyně svou žalobou napadá rozhodnutí žalovaného, jímž se podle Uitvoeringsregeling rechtstreekse betalingen GLB (prováděcí nařízení o přímých platbách v rámci SZP, dále jen „Uitvoeringsregeling“) stanoví v souladu s pravidly podmíněnosti 5% snížení přímých plateb, které jí měly být poskytnuty za rok 2016. Snížení podle pravidel podmíněnosti představuje správní sankci uloženou na základě unijních předpisů, které jsou předmětem předběžné otázky.

Předmět a právní základ žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podle článku 267 SFEU.

Podstatou předběžné otázky je, zda jsou čl. 99 odst. 1 nařízení (EU) č. 1306/2013 a čl. 73 odst. 4 písm. a) prováděcího nařízení (EU) č. 809/2014 platné, když se podle nich při stanovení roku, za nějž se vypočítává snížení podle pravidel podmíněnosti, vychází z roku, kdy došlo ke zjištění porušení pravidel podmíněnosti, a to konkrétně v případě, o jaký jde v projednávané věci, kdy se rok porušení neshoduje s rokem zjištění tohoto porušení.

Předběžná otázka

Jsou čl. 99 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 ze dne 17. prosince 2013 o financování, řízení a sledování společné zemědělské politiky a čl. 73 odst. 4 písm. a) prováděcího nařízení Komise (EU) č. 809/2014 ze dne 17. července 2014, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013, pokud jde o integrovaný administrativní a kontrolní systém, opatření pro rozvoj venkova a podmíněnost, platné, když je podle nich nutno při stanovení roku, za nějž se vypočítává snížení podle pravidel podmíněnosti, vycházet z roku, kdy došlo ke zjištění porušení pravidel podmíněnosti, neshoduje-li se rok porušení s rokem zjištění tohoto porušení?

Uplatňovaná ustanovení unijního práva

Články 91, 92 a 99 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 ze dne 17. prosince 2013 o financování, řízení a sledování společné zemědělské politiky

Článek 39 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 640/2014 ze dne 11. března 2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013, pokud jde o integrovaný administrativní a kontrolní systém a o podmínky pro zamítnutí nebo odnětí plateb a správní sankce uplatňované na přímé platby, podporu na rozvoj venkova a podmíněnost

Články 73 a 74 prováděcího nařízení Komise (EU) č. 809/2014 ze dne 17. července 2014, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013, pokud jde o integrovaný administrativní a kontrolní systém, opatření pro rozvoj venkova a podmíněnost

Uplatňovaná ustanovení vnitrostátního práva

Článek 4.8 Uitvoeringsregeling rechtstreekse betalingen GLB

Článek 3.1 Regeling houders van dieren (právní úpravy pro chovatele zvířat)

Článek 2.36 Besluit houders van dieren (nařízení pro chovatele zvířat)

Stručné shrnutí skutkového stavu a původního řízení

- 1 Po vyšetření jatečného zvířete, které provedl veterinář na hovězím dobytku dne 3. prosince 2015 v podniku žalobkyně, a následné kontrole ze strany Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit (NVWA) (nizozemský úřad pro bezpečnost potravin a výrobků) byly vytvořeny dvě zprávy obsahující zjištění týkající se podniku žalobkyně. Žalovaný na základě těchto zpráv provedl podle Uitvoeringsregeling 5% snížení podle pravidel podmíněnosti k tíži žalobkyně. Snížení podle pravidel

podmíněnosti je správním sankcí pro zemědělské podniky za porušování povinností platných podle unijního práva, které musí být splněny, aby tyto podniky obdržely podporu (přímé platby).

- 2 Důvodem tohoto snížení bylo nejprve pět, nakonec tři porušení – dvě v oblasti zdraví a jedno v oblasti ochrany zvířat. Snížení podle pravidel podmíněnosti provedl žalovaný u přímých plateb za rok 2016.
- 3 Rozhodnutím ze dne 16. února 2017 (původní rozhodnutí) stanovil žalovaný 5% snížení podle pravidel podmíněnosti. Rozhodnutím ze dne 30. června 2017 (napadené rozhodnutí) žalovaný zamítl odpor podaný žalobkyní jako neopodstatněný. Žalobkyně následně podala žalobu k předkládajícímu soudu proti napadenému rozhodnutí.

Hlavní argumenty účastníků původního řízení

- 4 Jednalo se o dvě porušení (první a druhé porušení) v oblasti zdraví, a sice o chybnou registraci použití veterinárních léčivých přípravků a nedodržování předepsané čekací doby po použití veterinárního léčivého přípravku. Dále se jednalo o porušení (třetí porušení) v oblasti ochrany zvířat, a sice o neexistenci suché a čisté lehárny pro telata. Druhé porušení není v předkládacím rozhodnutí předkládajícího soudu a odůvodnění předběžné otázky obsaženo.
- 5 Předkládající soud má za to, že výše uvedená porušení mohou být důvodem ke snížení podle pravidel podmíněnosti, a proto se pouze táže, z čeho je nutno vycházet při výpočtu tohoto snížení.
- 6 Ohledně výpočtu snížení podle pravidel podmíněnosti má žalobkyně za to, že žalovaný je neprávem stanovil ve výši 5 % z přímých plateb, které jí mají být poskytnuty za rok 2016. Tato námitka je důvodem předběžné otázky.

Stručné vylíčení odůvodnění předběžné otázky

- 7 K prvnímu porušení došlo v roce 2015, zatímco k třetímu porušení a ke zjištění obou porušení došlo v roce 2016. U prvního porušení se tedy rok, kdy k porušení došlo, neshoduje s rokem, kdy bylo porušení zjištěno.
- 8 Za první i třetí porušení pravidel podmíněnosti stanovil žalovaný podle čl. 39 odst. 1 nařízení (EU) č. 640/2014 snížení ve výši 3 %. Vzhledem k tomu, že tato porušení byla zjištěna v témže roce (a sice v roce 2016) a týkají se různých oblastí podmíněnosti, a sice oblasti zdraví a oblasti ochrany zvířat, žalovaný obě snížení sečetl a podle článku 74 prováděcího nařízení (EU) č. 809/2014 stanovil nejvyšší možné snížení ve výši 5 %.
- 9 Žalovaný provedl snížení podle pravidel podmíněnosti v souladu s čl. 99 odst. 1 nařízení (EU) č. 1306/2013 a čl. 73 odst. 4 písm. a) prováděcího nařízení (EU) č.

809/2014 ve vztahu k přímým platbám za rok, v němž bylo zjištěno porušení pravidel podmíněnosti. Znění – i francouzské a anglické – těchto ustanovení je jednoznačné: snížení podle pravidel podmíněnosti bude provedeno u plateb za rok, v němž bylo porušení zjištěno.

- 10 Předkládající soud má však pochybnosti o platnosti čl. 99 odst. 1 nařízení (EU) č. 1306/2013 a čl. 73 odst. 4 písm. a) prováděcího nařízení (EU) č. 809/2014 potud, že se podle nich musí pro stanovení roku, za nějž se vypočítává snížení v souladu s pravidly podmíněnosti, vycházet z roku zjištění porušení pravidel podmíněnosti, konkrétně v případě, o jaký jde projednávané věci, v němž se rok porušení neshoduje s rokem zjištění tohoto porušení. Vychází přitom z rozsudku Soudního dvora ze dne 25. července 2018 ve věci C-239/17 (Teglgaard a Fløjstrupgård, EU:C:2018:597, body 34 až 59).
- 11 Předkládající soud si je vědom skutečnosti, že se rozsudek ve věci Teglgaard a Fløjstrupgård týká předchůdců nařízení použitelných v projednávané věci, a tudíž jiných nařízení, že existovaly rozdíly v jazykových verzích těchto nařízení a že jde o výklad těchto nařízení, zejména o otázku, zda má být snížení přímých plateb z důvodu nedodržení pravidel podmíněnosti vypočítáno na základě plateb, které byly nebo mají být poskytnuty za kalendářní rok, ve kterém k tomuto nedodržení došlo, nebo za kalendářní rok, ve kterém došlo ke zjištění tohoto nedodržení. Důvody, na jejichž základě Soudní dvůr dospěl ve výše uvedené věci k závěru, že snížení přímých plateb z důvodu nedodržení pravidel podmíněnosti musí být vypočítáno na základě plateb, které byly nebo mají být poskytnuty za kalendářní rok, ve kterém k tomuto nedodržení došlo, by však přesto mohly vést k tomu, že rozhodnutí unijního normotvůrce vycházet v nařízeních platných pro projednávanou věc z roku, kdy došlo ke zjištění porušení, nerespektuje zásady rovného zacházení, proporcionality a právní jistoty, jestliže se rok, kdy došlo k porušení pravidel podmíněnosti, neshoduje s rokem, kdy bylo toto porušení zjištěno. Soudní dvůr totiž rozhodl, že při použití roku, v němž bylo nedodržení pravidel podmíněnosti zjištěno, hrozí v rámci výpočtu snížení přímých plateb nebezpečí, že výše plateb, z nichž má být snížení vypočteno, bude podstatně vyšší než výše plateb v roce, v němž došlo k nedodržení pravidel podmíněnosti, nebo obráceně, že snížení bude podstatně nižší, neboť mezi rokem nedodržení a rokem zjištění došlo k poklesu přímých plateb, že tedy souvislost mezi chováním zemědělce vedoucím ke snížení nebo vyloučení a těmito sankcemi nebude vždy zachována a že je pro dotčeného zemědělce obtížné předpokládat finanční důsledky, jež bude muset nést (viz rozsudek Teglgaard a Fløjstrupgård, bod 47 a násl., a stanovisko generální advokátky E. Sharpston ze dne 17. května 2018, EU:C:2018:328, body 87 až 101).
- 12 S odkazem na rozsudek ze dne 22. října 1987 ve věci 314/84 (Foto-Frost, EU:C:1987:452) předkládající soud konstatuje, že je vzhledem k těmto pochybnostem o platnosti dotčených ustanovení unijního práva povinen předložit Soudnímu dvoru podle článku 267 SFEU žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

- 13 Rozhodne-li Soudní dvůr, že čl. 99 odst. 1 nařízení (EU) č. 1306/2013 a čl. 73 odst. 4 písm. a) prováděcího nařízení (EU) 809/2014 jsou – v rozsahu, v němž se při stanovení roku, za nějž se vypočítává snížení podle pravidel podmíněnosti, vychází z roku, kdy došlo ke zjištění porušení pravidel podmíněnosti, jestliže se rok porušení neshoduje s rokem snížení – neplatné, bude to mít pro rozhodnutí přijaté v projednávané věci za následek, že žalovaný při 5% snížení podle pravidel podmíněnosti ohledně přímých plateb, které měly být žalobkyni poskytnuty za rok 2016, stanoveném tímto rozhodnutím neprávem vycházel také z prvního porušení z roku 2015. Na základě – výlučně – třetího porušení z roku 2016 by tedy muselo být stanoveno 3% snížení podle pravidel podmíněnosti ohledně přímých plateb, které mají být žalobkyni poskytnuty za rok 2016.
- 14 Pak vyvstává otázka, zda unijní právo obsahuje právní základ, podle nějž může být při porušení pravidel podmíněnosti i přesto provedeno snížení podle těchto pravidel, pokud se – jako v projednávané věci ohledně prvního porušení z roku 2015 – neshoduje rok porušení s rokem jeho zjištění. Ačkoliv tato otázka v projednávané věci nevyvstává – rozhodnutí totiž předpokládá pouze snížení přímých plateb za rok 2016 –, je nutno ji podle názoru předkládajícího soudu v odpovědi na předkládanou otázku zohlednit. Neexistence takového právního základu by totiž byla v rozporu s cílem tohoto nařízení vyplývajícím z bodů 53 a 54 odůvodnění nařízení (EU) č. 1306/2013 ohledně dodržování pravidel podmíněnosti, podle nějž by platba podpor v plné výši měla být spojena s dodržováním pravidel týkajících se hospodaření s půdou, zemědělské produkce a zemědělské činnosti. Tyto podmínky mají do společné zemědělské politiky začlenit základní normy pro životní prostředí, změnu klimatu, dobrý zemědělský a environmentální stav půdy, veřejné zdraví, zdraví zvířat a rostlin a dobré životní podmínky zvířat (viz rozsudek ve věci Teglgaard a Fløjstrupgård, bod 40).